Andelen yrkesaktive som er fagorganiserte, vil **ikke** gå opp.

I privat sektor har organisasjonsgraden vært fallende over tid.

Diagram 22.

Standpunktargumentet «Regjeringen kommer til å øke fagforeningsfradraget» blir det nå naturlig å forstå som et motargument mot det alternative standpunktet.

Hvorvidt det er mest hensiktsmessig å bruke ett enkelt diagram til å fremstille både argumenter for og motargumenter mot et standpunkt, avhenger av debattkonteksten. Når diagrammet skal gi en oversikt over en argumentasjonsstruktur hvor både argumenter og motargumenter inngår (for eksempel i en TV-debatt), er det gjerne naturlig med ett diagram. I andre sammenhenger vil det være rimeligere å bruke to ulike diagrammer, henholdsvis standpunktet med argumentasjon og negasjonen med motargumentasjon. Siden diagrammene er ment å gi bedre oversikt over argumentasjonsstrukturen, er det ofte uheldig hvis de blir for omfattende

Motargumenter trenger imidlertid ikke være standpunktargumenter. Iblant er motargumentene *innvendinger* mot andre argumenter i argumentasjonen. Tenk deg at noen fremmer standpunktargumentet «Regjeringen kommer til å øke fagforeningsfradraget» for standpunktet «Andelen yrkesaktive som er fagorganiserte, vil gå opp». Standpunktargumentet kan være gjenstand for to typer motargumenter: motargumenter mot argumentets *riktighet* og motargumenter mot argumentets *relevans*. La oss starte med argumentets riktighet. Hvis det viser seg at regjerningens politiske plattform lover å holde fradraget på dagens nivå, svekkes grunnlaget vårt for å tro at standpunktet er riktig. Dette kan uttrykkes med følgende motargument, hvor vi som tidligere indikerer med rødfarge at påstanden er et motargument (diagram 23).

